

na odpowiedź na wniosek w sprawie zmiany den jest tego rodzaju, że zasada swobodnego ustalania maksymalnych cen przez przedsiębiorców przewidziana w art. 9 ust. 1 dyrektywy 95/59/WE zostaje w praktyce pozbawiona znaczenia.

- (¹) Dyrektywa Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 291, s. 40).
- (²) Dyrektywa Rady 72/464/EWG z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-572/08)

(2009/C 55/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Aresu i W. Mölls, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że przyznając korzyści podatkowe w zakresie regenerowanych olei smarowych, produkowanych na bazie olei zużytych we Włoszech, lecz odmawiając zastosowania tej korzyści do olei smarowych uzyskiwanych ze zużytych olei pochodzących z innych państw członkowskich [na podstawie art. 62 „jednolitego tekstu przepisów ustawodawczych dotyczących podatków od produkcji, konsumpcji i sankcji karnych oraz administracyjnych w tej dziedzinie” („Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative”) zatwierdzonego dekretem ustawodawczym nr 504 z dnia 26 października 1995 r. i poddanego wykładni w okólniku nr 24/D Agenzia delle Entrate z dnia 5 maja 2004 r. oraz zgodnie z art. 1 ust. 116 ustawy nr 266 z dnia 23 grudnia 2005 r.], Republika Włoska uchyliła zobowiązaniom które na niej ciążyą na mocy art. 90 WE,
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca władzom włoskim utrzymywanie systemu korzyści podatkowych dla regenerowanych olei smarowych, które uprzywilejowują produkcję krajową kosztem innych państw członkowskich, z oczywistym naruszeniem zasady niedyskryminacji ustanowionej w dziedzinie podatków w art. 90 WE.

System ten stanowi powtórzenie wcześniejszego reżimu korzyści podatkowych skrytykowanego przez Trybunał Sprawiedliwości w r. 1980, przy czym argumenty powołane przez Republikę Włoską co o właściwego charakteru tego nowego systemu nie mogą uzasadniać tego wyboru.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-573/08)

(2009/C 55/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Recchia, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie, że Republika Włoska uchyliła zobowiązaniom wynikającym z art. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 i 18 dyrektywy 79/409/EWG (¹);
- gdyż uregulowanie dotyczące transpozycji dyrektywy 79/409/EWG do włoskiego porządku prawnego nie jest całkowicie zgodne z tą dyrektywą,
- oraz z tego powodu, że art. 9 dyrektywy nie został przetransponowany w sposób, który by gwarantował, że odstępstwa przyjęte przez właściwe władze włoskie spełniają warunki i wymogi określone w tym artykule;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że dyrektywa 79/409/EWG nie została przetransponowana w kompletny i odpowiedni sposób do włoskiego porządku prawnego:

Artykuł 2: nieprzetransponowany;

Artykuł 3: nieodpowiednia transpozycja wynikająca z braku transpozycji art. 2;

Artykuł 4 ust. 4: nieprzetransponowany;

Artykuł 5: nieprzetransponowane zostały zakaz umyślnego niszczenia lub uszkodzenia gniazd i jaj oraz zakaz umyślnego przeszkadzania ptakom chronionym przez dyrektywę;

Artykuł 6: nieprzetransponowany został zakaz transportu w celu sprzedaży;